

Oponentský posudek diplomové práce

Dana Pérezová. Právní španělština

Předmětem práce je využití jazykových prostředků podílejících se na charakteristice právního odborného stylu s cílem dosáhnout formulační jednoznačnosti v rámci právního normativního systému. Diplomantka přistupuje k úkolu z širšího úhlu pohledu: vychází z charakteristiky lingvistiky jako vědy o jazyce a postupně svůj záběr konkretizuje a zužuje. Je informována o základních pracích španělských autorů k této problematice a dokázala z nich vytěžit náležité poučení jak o pojmech právního jazyka, tak i o specifických způsobech jejich vyjadřování.

Potřeba termínové jednoznačnosti staví do popředí prostředky lexikální: diplomantka si všímá zejména výpůjček z latiny i z živých jazyků, charakterizuje jejich význam a používání dokládá svědomitými excerpce z právních textů. Potřeba pojmenovávat nové skutečnosti vede k tvorbě neologismů – v centru pozornosti je tu derivace. Autorka ilustruje také sklony k nominalizaci a s nimi související verbonominální konstrukce, v této oblasti je však poměrně stručná. Rozbor morfosyntaktických zvláštností právního jazyka náležitě postihl dnes jinak archaické používání tvarů subjunktivu futura, hojnost polopredikačních klauzulí a frekventovanost pasivních konstrukcí, tvarů deziderativu a sklon k nominalizaci. Diplomantce však unikla otázka tzv. „podpurných sloves“, rozpracovaných prof. Josefem Dubským. Mám za to, že by to bylo užitečnější než kazuistický výčet předložkových vazeb (zdaleka ne vyčerpávající) nebo vyhledávání adverbii derivovaných sufixem *-mente*. Málo prostoru je věnováno terminologizačním prostředkům a postupům. Závěrečná kapitola o právním řádu Španělského království by se snad lépe hodila na začátek práce; na konci bych očekával spíše závěry týkající se využití jazykových prostředků.

Závěry k celé práci víceméně shrnují její obsah. Jako celek práce vyvolává dojem poněkud povrchního konstatování nejnápadnějších jevů bez snahy odhalit, doložit a kriticky zhodnotit míru odbornosti právního jazyka a dobrat se podstaty sémantické jednoznačnosti terminologického aparátu. Užitečná by byla i statistika frekventovanosti některých pojmenování v jazyce odborném oproti jazyku žurnalistickému nebo běžně mluvenému. Stranou pozornosti zůstaly studie Jana Šabršuly k problematice terminologie a odborného jazyka, v úvahu nebyly vzaty ani některé bohemistické studie k této tematice. Práce tedy nemůže aspirovat na hluboké lingvistické uchopení zkoumaného předmětu, má však pozitivní důsledky pro praxi: přiložený španělsko-český terminologický slovníček

zdůrazňuje lexikální svébytnost právní terminologie, i když dnes jsou k dispozici i poměrně obsáhlé slovníky právních výrazů.

Předložená diplomová práce není neúspěšná, ale meritorních otázek právního jazyka se dotýká jen zlehka, chybí jí důkladnější záběr sémantický i stylistický. Nicméně práce prokázala, že diplomantka je schopna základní reflexe jazykových fakt, orientuje se v odborném textu i v lingvistickém pojmosloví a dokáže podat strukturovaný výklad poznatků.

Diplomovou práci Dany Pérezové doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 21. 5. 2009

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke, identifying the author as Prof. PhDr. Bohumil Zavadil, CSc.

Prof. PhDr. Bohumil Zavadil, CSc.